

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/36/2020
Identifikačné číslo spisu: 6020200003
Dátum vydania rozhodnutia: 13.07.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6020200003.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): Cortizo Slovakia, a.s., so sídlom Železničný rad 29, 968 01 Nová Baňa, IČO: 36 030 554, zastúpený: Lexpert s.r.o., so sídlom Horná 15, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 030 554, proti žalovanému: Inšpektorát práce Banská Bystrica, so sídlom Partizánska cesta 98, 974 33 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti Protokolu žalovaného č. IBB-33-37-2.1/P-J2-2018/3975 zo dňa 27. augusta 2018 v znení Dodatku č. 1 k Protokolu č. IBB-33-37-2.1/P-J2-2018/3975 zo dňa 01. októbra 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/1/2020-90 zo dňa 29. apríla 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd uznesením č. k. 24S/1/2020-88 z 29. apríla 2020 (ďalej len „uznesenie“) postupom podľa § 98 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) odmietol oneskorene podanú správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal súdneho prieskumu Protokolu žalovaného č. IBB-33-37-2.1/P-J2-2018/3975 zo dňa 27.08.2018 o vyšetrení príčin vzniku pracovného úrazu podľa ustanovení zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce v znení neskorších predpisov, v znení Dodatku č. 1 k Protokolu č. IBB-33-37-2.1/P-J2-2018/3975 zo dňa 01.10.2018 (ďalej len „protokol“ a „dodatok“).

2. Krajský súd v uznesení dôvodil, že pokiaľ žalobca brojil proti protokolu a dodatku, zákonná dvojmesačná lehota na podanie správnej žaloby proti týmto opatreniam začala žalobcovi plynúť odo dňa doručenia dodatku dňa 04.10.2018, nie odo dňa doručenia stanoviska žalovaného z 08. 11.2019 (ďalej aj „stanovisko žalovaného“) k oneskorenému vyjadreniu žalobcu zo dňa 17.10.2019 k protokolu a dodatku.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu, stanoviská

A)

3. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/, j/ S.s.p. a navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

4. V sťažnostných bodoch sťažovateľ zdôrazňoval najmä to, že:

- všetky dôvody kasačnej sťažnosti sú naplnené tým, že krajský súd nesprávne určil dátum začatia plynutia lehoty na podanie správnej žaloby,
- krajský súd pri rozhodovaní nezohľadnil tú skutočnosť, že žalovaný po vyjadrení sťažovateľa k protokolu a dodatku nezákonne nevyhotovil (ďalší) dodatok k protokolu, ale na podanie sťažovateľa reagoval stanoviskom z 08. 11.2019.

5. Sťažovateľ namietal aj ďalšie skutočnosti:

- vyjadrením k protokolu môže zamestnávateľ dosiahnuť zmenu protokolu,
- žalovaný nedal sťažovateľovi možnosť vyjadriť sa k protokolu,
- poučenie v protokole je nezrozumiteľné,
- protokol nebol doručený štatutárnemu zástupcovi sťažovateľa.

B)

6. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia ku kasačnej sťažnosti v podstate trval na argumentácii predostretej v konaní pred krajským súdom a stotožňoval sa s právnym názorom krajského súdu.

III.

Právne závery kasačného súdu

7. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal uznesenie krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 445 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

8. Z hľadiska vymedzenia sťažnostných bodov kasačnej sťažnosti, ktoré všetky splyvajú v jediný sťažnostný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. j/ S.s.p., pripadlo kasačnému súdu posúdiť, či krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď správnu žalobu sťažovateľa odmietol ako oneskorene podanú. K uvedenému záveru dospel krajský súd na základe tej skutočnosti, že sťažovateľ sa správnou žalobou doručenou krajskému súdu dňa 01.01.2020 domáhal preskúmania protokolu z inšpekcie práce v znení jeho dodatku, ktorý mu bol doručený dňa 04.10.2018.

9. Krajský súd si pri skúmaní procesnej podmienky včasnosti správnej žaloby a dodržania dvojmesačnej lehoty na jej podanie (§ 181 ods. 1 S.s.p.) neosvojil opakovane forsírovanú argumentáciu sťažovateľa, že lehota na podanie správnej žaloby plynula až odo dňa doručenia stanoviska žalovaného k protokolu a dodatku sťažovateľovi (12.11.2019).

10. Kasačný súd súhlasí s právnym názorom krajského súdu, že rozhodujúcim okamihom pre začatie plynutia lehoty na podanie správnej žaloby proti protokolu a jeho dodatku je deň doručenia týchto opatrení sťažovateľovi. Ak sa sťažovateľ cítil závermi protokolu dotknutý na svojich subjektívnych právach, nič mu nebránilo, aby správnu žalobu podal v zákonnej lehote dvoch mesiacov odo dňa, kedy

mu bolo toto opatrenie doručené. Nebolo pritom pochýb o tom, že protokol bol doručený osobne splnomocnenému zástupcovi sťažovateľa Ing. U. P. dňa 27.08.2018 aj s poučením o možnosti vyjadriť sa k nemu v lehote 10 dní aj s dôvetkom, že ak sa v určenej lehote nevyjadrí a nepredloží dôkazy, bude to znamenať, že nemá žiadne námietky k zisteným nedostatkom. Dodatok k protokolu, v ktorom sa žalovaný zaoberal skutočnosťami uvedenými vo vyjadrení zamestnávateľa poškodeného (VIARE WELD, s.r.o.) k protokolu, prevzal sťažovateľ poštou dňa 04.10.2018. Krajský súd preto správne konštatoval, že dvojmesačná lehota na podanie správnej žaloby sťažovateľovi uplynula (najneskôr) dňa 04.12.2018.

11. Pokiaľ ide o stanovisko žalovaného z 08. 11.2019 k vyjadreniu sťažovateľa zo dňa 17.10.2019 k protokolu, resp. k ďalšiemu podaniu sťažovateľa zo dňa 31.10.2019, v tomto stanovisku žalovaný len informoval sťažovateľa, že sa k jeho podaniam už nebude vyjadrovať, nakoľko protokol bol uzavretý jeho dodatkom, keďže sťažovateľ vo vymedzenom čase nevyužil možnosť vyjadriť sa k zisteným skutočnostiam a nedostatkom uvedeným v protokole. Kasačný súd môže len potvrdiť, že sťažovateľ mal možnosť vyjadriť sa k skutkovým okolnostiam vyplývajúcich z protokolu v lehote určenej žalovaným. Pokiaľ by právo na vyjadrenie sa k protokolu v stanovenej lehote využil, žalovaný by toto vyjadrenie zaznamenal a zaujal by k nemu stanovisko v dodatku k protokolu, rovnako ako to urobil v prípade zamestnávateľa poškodenej osoby.

12. V žiadnom prípade preto nemožno akceptovať indicie sťažovateľa, ako by to bol žalovaný, kto zmaril právo sťažovateľa na vyjadrenie sa k protokolu. Naopak, sťažovateľ sa o oprávnenie vyjadriť sa k zisteniam zaznamenaným v protokole a prípadne brojiť proti tam uloženým povinnostiam správnou žalobou pripravil sám, keď vyjadrenie k protokolu doručil žalovanému s viac ako ročným oneskorením. Tým, že žalovaný zaslal sťažovateľovi písomné stanovisko k jeho zmeškanému vyjadreniu k protokolu, sťažovateľ nezískal právo na vydanie dodatku k protokolu a ani mu nezačala plynúť lehota na podanie správnej žaloby proti protokolu a jeho dodatku. Ako už bolo uvedené, tá márne uplynula najneskôr dňom 04.12.2018. Navyše, ako krajský súd správne poznamenal, sťažovateľ správnou žalobou nebrolil proti stanovisku žalovaného, ale proti protokolu a jeho dodatku.

13. Kasačný súd považuje na tomto mieste za potrebné pripomenúť závery z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu, podľa ktorej súdny prieskum protokolu z inšpekcie práce je prípustný len za predpokladu, že v ňom boli kontrolovanému subjektu uložené konkrétne povinnosti, pričom rozsah súdneho prieskumu je obmedzený práve na preskúmanie zákonnosti uložených povinností (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu vo veciach sp.zn. 10Sžk/33/2018 zo dňa 28.2.2019, 8Sžk/18/2019 zo dňa 22.8.2019). V prípade, že orgán verejnej správy nezasiahne do právneho postavenia kontrolovaného subjektu autoritatívnym príkazom, spravidla niečo konať alebo niečoho sa zdržať, možno takýto protokol považovať za opatrenie orgánu verejnej správy predbežnej povahy, ktoré nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania a ktoré sa preto v správnom súdnictve nepreskúmava (§ 7 písm. e/ S. s. p.).

14. Námietky ohľadne skutkových okolností vzniknutého pracovného úrazu a postupu správnych orgánov pri vykonaní inšpekcie je možné uplatniť v nadväzujúcom správnom konaní, v ktorom protokol v znení dodatku predstavuje jeden z dôkazných prostriedkov pre potreby rozhodovania o uložení sankcie sťažovateľovi za porušenie právnych predpisov na úseku bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.